

JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K
DK Danmark

Dato: 10. september 2024
Kontor: Nordatlantkontoret
Sagsbeh: Rune Kistrup
Sagsnr.: 2024-10150
Dok.: 3395325

Besvarelse af spørgsmål nr. 1337 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 1337 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 12. august 2024. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karina Lorentzen Dehnhardt (SF) og Carl Valentin (SF).

Peter Hummelgaard

/

Lenart Houmann

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

T +45 7226 8400

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 1337 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg:

”Vurderer ministeren, at den sag, der ligger til grund for Japans udleveringsbegæring ift. Paul Watson, ville være forældet i henhold til hhv. dansk og grønlandsk ret? Spørgsmålet bedes besvaret senest 2 dage inden besvarelse af REU alm. del - samrådsspørgsmål AÆ-BA.”

Svar:

Af principielle årsager ønsker jeg ikke at forholde mig til den konkrete sag, som er under behandling i Justitsministeriet.

Jeg kan dog mere generelt oplyse, at forældelsesfristen efter dansk ret er 5 år, når der ikke er hjemlet højere straf end fængsel i 4 år, og 10 år, når der ikke er hjemlet højere straf end fængsel i 10 år, jf. straffelovens § 93, stk. 1. Efter straffelovens § 94, stk. 5, afbrydes forældelsesfristen, når den pågældende gøres bekendt med sigtelsen, eller når anklagemyndigheden anmoder om rettergangsskridt, hvorved den pågældende sigtes for overtrædelsen.

Det følger af straffelovens § 94, stk. 6, at frafaldes forfølgningen, uden at beslutningen herom omgøres af den overordnede anklagemyndighed inden for den almindelige omgørelsesfrist, løber forældelsesfristen videre, som om forfølgning ikke havde fundet sted. Dette gælder også, når forfølgningen standses på ubestemt tid. Skyldes standsningen, at sigtede har unddraget sig forfølgningen, medregnes forfølgningstiden dog ikke ved beregningen af forældelsesfristen.

Den grønlandske kriminallov indeholder ikke egentlige forældelsesregler svarende til den danske straffelov, men derimod frister inden for hvilke anklagemyndigheden skal have rejst påtale. Det følger således af kriminallovens § 21, stk. 1, nr. 2 (der angår andre kriminalsager end bøde- og konfiskationssager), at påtalefristen beror på en konkret vurdering af, om der er forløbet så lang tid, at der ikke længere skønnes at være forudsætninger for at iværksætte foranstaltninger.

Af bemærkningerne til bestemmelsen fremgår det, jf. Folketingstidende 1953-54, tillæg A, sp. 390, at ”Ved afgørelsen om, at påtalen i det angivne tilfælde kan anses for forældet, må der i første række tages hensyn til, om der er forløbet så lang tid, efter at forbrydelsen er begået, at

gerningsmandens kriminalitetsfrie vandel indicerer, at der ikke længere er behov for at underkaste ham lovens foranstaltninger, idet en domfældelse i så fald blot ville være egnet til at skade såvel ud fra et individualistisk som ud fra et samfundsmæssigt synspunkt”.